

Ο Δήμος Ν. Σμύρνης τοποθετείται για πρώτη φορά με γραπτή επίσημη ανακοίνωσή του πάνω στο θέμα της κρίσης των σχέσεων του με την Εστία Ν. Σμύρνης και καταθέτει την άποψή του. Με τίτλο **"Σεβόμαστε την Εστία και την προσφορά της. Πρωτίστως όμως σεβόμαστε τα χρήματα των πολιτών"** ο Δήμος αναφέρει στην ανακοίνωσή του αναλυτικά:

"Ο Δήμος Ν. Σμύρνης δώρισε με αποφάσεις του το 1943 και το 1952 οικοπεδική έκταση στην ΕΣΤΙΑ Ν. Σμύρνης προκειμένου να ανεγείρει α) Το μέγαρο της και β) Επαγγελματικές Σχολές, σύμφωνα με τα μεταξύ τους υπογραφέντα συμβόλαια.

Η δωρεά έγινε με τη ρητή και κατηγορηματική δήλωση, με την οποία πλήρως και ανεπιφύλακτα «απεδέξατο ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΤΙΑΣ Ν. Σμύρνης και εκπρόσωπος αυτής» ότι η δωρεά του ακινήτου γίνεται «επί τω αποκλειστικώ σκοπό της ανεγέρσεως επί του δωρηθέντος γηπέδου του Μεγάρου του ως άνω Ιδρύματος και του κτιριακού συγκροτήματος των Επαγγελματικών Σχολών τούτου. Μεταβαλλομένης της χρήσεως του δωρηθέντος γηπέδου επενέρχεται τούτο αυτοδικαίως εις τον δωρητήν Δήμο».

Ο Δήμος Ν. Σμύρνης δηλαδή συμφώνησε με την ΕΣΤΙΑ απολύτως συγκεκριμένη χρήση με διαλυτική αίρεση (Α.Κ. 202) της μεταξύ τους δικαιοπραξίας σε περίπτωση χρησιμοποίησης του οικοπέδου για οποιαδήποτε άλλο σκοπό εκτός από τη στέγαση του Μεγάρου και τη λειτουργία των Επαγγελματικών Σχολών της.

Πράγματι η ΕΣΤΙΑ στο δωρηθέν από το δήμο οικόπεδο ανήγειρε το Μέγαρό της καθώς επίσης και το κτήριο όπου στέγασε τη Σχολή Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού, η οποία λειτούργησε μέχρι το έτος 2001 – 2002. Έως εδώ όλα είχαν διαβεί νομίμως.

Μετά το 1985 μερικώς και από το έτος 2001 πλήρως η ΕΣΤΙΑ έπαψε να στεγάζει τις Επαγγελματικές Σχολές της και «αξιοποίησε» το οικόπεδο ως αντικείμενο εκμετάλλευσης προς επίτευξη κέρδους εκμισθώνοντας το κτήριο των Σχολών στο Ελληνικό Δημόσιο για στέγαση Δημοσίων Σχολείων έναντι υψηλότετου μηνιαίου μισθώματος ύψους περίπου 35.000 € δηλαδή περίπου 400.000 € ετησίως.

Με την ενέργειά της αυτή η ΕΣΤΙΑ «άλλαξε» το σκοπό της δωρεάς του ακινήτου από το Δήμο, που ήταν η ωφέλεια των δημοτών της Ν. Σμύρνης από τη λειτουργία με ίδιους πόρους των Επαγγελματικών Σχολών και κατά παραβίαση του ρητά και κατηγορηματικά συμφωνηθέντος σκοπού, μετέτρεψε το ακίνητο σε «πηγή» εισπραξης μισθωμάτων και μάλιστα υψηλότετων ετήσιων ποσών.

Είναι σαφές ότι με την ενέργειά της αυτή ενεργοποίησε αυτοδίκαια τη ρήτρα της διαλυτικής αίρεσης που συμφωνήθηκε κατά τη δωρεά και άρα το ακίνητο επανήλθε στην κυριότητα του δωρητή Δήμου αφού εξετράπη του αρχικού σκοπού της δωρεάς. Εν όψει αυτής της πραγματικότητας ανέκυψε το θέμα, εάν ήταν δυνατόν, ο Δήμος να καταβάλει το ενοίκιο αυτό που κατέβαλε μέχρι τώρα το Ελληνικό Δημόσιο, για ακίνητο το οποίο του ανήκει.

Η υποχρέωση αυτή του Δήμου κατέστη απαιτητή από την ΕΣΤΙΑ βάσει του νόμου «Καλλικράτη», σύμφωνα με τον οποίο υπόχρεοι καταβολής μισθωμάτων σε μισθωμένα ακίνητα δημοσίων σχολείων είναι οι δήμοι.

Είναι αυτονόητο ότι δεν ήταν δυνατόν τα όργανα του Δήμου (Δήμαρχος, Δημοτικό Συμβούλιο κ.λ.π.) αζημίως (για το δήμο) και χωρίς να θεωρηθεί ότι διαπράττουν αδικήματα σε βάρος του (επιβλαβή διαχείριση δημοσίου χρήματος) να επιτρέψουν την καταβολή μισθωμάτων για ακίνητο που ανήκει πλέον στο Δήμο Ν. Σμύρνης. Άλλωστε η δωρεά προς την «ΕΣΤΙΑ» δεν είχε ως σκοπό τον πλουτισμό και την κερδοφόρα οικονομική εκμετάλλευση του ακινήτου αλλά μέσω της προσφοράς της «ΕΣΤΙΑΣ» το όφελος των δημοτών της Ν. Σμύρνης από τη λειτουργία με ίδιους πόρους των επαγγελματικών σχολών της.

Συνεπώς η εκτίμηση του Δήμου και η νομική του θέση και άποψη είναι ότι ορθά ενεργεί για τα συμφέροντα του Δήμου και ευρύτερα του Ελληνικού Δημοσίου συμφέροντος. Στα ανωτέρω πρέπει να προστεθεί ότι η επιδίωξη της ΕΣΤΙΑΣ να εισπράττει από το Δήμο Ν. Σμύρνης μισθώματα για ακίνητο που ο ίδιος της δώρισε για άλλους σκοπούς και με άλλες προϋποθέσεις και όρους, συνιστά πέραν των άλλων και καταχρηστική εκ μέρους της συμπεριφοράς.

Εξάλλου ο Δήμος Ν. Σμύρνης δεν έχει ξεκινήσει δικαστικό αγώνα σε βάρος της ΕΣΤΙΑΣ για το επίδικο θέμα, όπως εσφαλμένα αφήνεται να εννοηθεί από το δημόσιο διάλογο. Αντίθετα η ΕΣΤΙΑ έχει ασκήσει δύο (2) φορές αγωγές σε βάρος του Δήμου, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η πρώτη και ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η δεύτερη, οι οποίες δικάζονται στις 06.11.2012 και στις 17.01.2013 αντίστοιχα.

Με την εκδίκαση των πιο πάνω αγωγών της ΕΣΤΙΑΣ κατά του Δήμου θα δοθεί οριστική λύση στο θέμα. Μέχρι τότε είναι αυτονόητο ότι ο Δήμος είναι υποχρεωμένος, προστατεύοντας τα συμφέροντά του και κατ' επέκταση τα συμφέροντα των δημοτών του, να μην απεμπολήσει τα δικαιώματά του καταβάλλοντας υψηλότερα ενοίκια στην ΕΣΤΙΑ για ένα ακίνητο που αφενός πλέον του ανήκει και αφετέρου είχε παραχωρηθεί με διαφορετικούς όρους για άλλο σκοπό.

Τέλος πρέπει να υπογραμμισθεί ότι ο Δήμος μας έχει στηρίξει τη «ΕΣΤΙΑ» με σημαντικές δωρεές όπως τα ακίνητα αυτά για την πραγματοποίηση των σκοπών της, υψηλότερης αξίας, αποσυρόμενος υπέρ της από χώρους που του ανήκαν και προβλέπονταν να γίνουν δημόσια κτήρια (Δημαρχείο, Αστυνομικό Τμήμα). Διαμόρφωσε την πλατεία μπροστά από το Μέγαρό της με δικά του έξοδα και μετέφερε εκεί το ηρώο της πόλης, νοσηματοδοτώντας το Μέγαρο της ΕΣΤΙΑΣ, αναδεικνύοντας το σύμβολο για την πόλη, κοσμώντας το με μνημεία αναφοράς στους σκοπούς του ιδρύματος και στην ιστορία της Νέας Σμύρνης.

Στην προκειμένη περίπτωση η απεμπόληση δικαιωμάτων του δήμου δημιουργεί και παράγει σοβαρότατες ευθύνες για τα θεσμικά όργανά του, όταν μάλιστα αντί να επιδιώξει την εισπραξη μισθώματος για το ακίνητο, το οποίο με βάση τη διαλυτική αίρεση του ανήκει, καλείται να πληρώσει στην ΕΣΤΙΑ ένα μεγάλο μίσθωμα και ιδιαίτερα σήμερα σε μια περίοδο που επιβάλλεται η ορθολογικότερη διαχείριση των οικονομικών του πόρων."